

Rövid filmzési segédlet, még jól jöhet...

Forgatókönyv-szerkesztés-riporterkedés

írta: Ambach Mónika

Témaválasztás

Biztos van valami a világon, ami érdekel téged! Gondolkodj, gondolkodj!!! Neeeeem?! Akkor még egyszer! Gondolkodj, gondolkodj! ... Ugye már be is ugrott valami? Ha a Miss World-re készülsz, akkor a világbéke tökéletes választás! Azonban most ne menjünk ilyen messzire...

Válassz egy olyan témát, amit úgy gondolsz egy filmben is meg tudsz mutatni és arra a néhány percre oda tudod szegezni a közönséget a képernyő elé. Gondolkodj képben és hangban. Mesélhetsz egy érdekes eseményről, elregélhetsz egy izgalmas élettörténetet, vagy bármit, amihez kedved van. Ne válassz olyat, amiről semmi sem tudsz, vagy válassz olyat amiről semmit sem tudsz, persze ha szereted a kihívásokat, de akkor készülj fel belőle alaposan...

Felkészülés

Készülj fel a majdani filmedből. Ha te sem tudod, hogy miről szól, akkor ki tudja?! Végezz kutatómunkát (Internet, könyvtár, terepszemle). Nézd meg, hogyan dolgozták fel a témát mások. Mi az, amit te is így mutatnál meg és mi az, amit másképp. Ha a szomszéd bácsit elég érdekesnek tartod, hogy bemutasd, beszélj vele. Halld is meg amit mesél! És figyelj minden részletre. Járj utána, hogy milyen idők jártak akkor, amiről beszél. Ismerd meg a környezetet, az időt, a szereplődet...

Forgatókönyv

Meg tudod fogalmazni velősen, hogy miről szól a filmed? Mondjuk 15 szóban, vagy akár egyben? Ha igen, akkor már megvan a "pitch"-ed. Nagyszerű, akkor már tudod is, hogy mit mesélsz a nézőnek. Írj szinopszist, ami nagyvonalakban tartalmazza a teljes sztoridat. Itt már nyugodtan eleresztheted a mesét. Ha ezen is átrágtad magad, bővítsd ki,

írd meg a forgatókönyvedet az elejétől a végéig. Vagy éppen fordítva, ahogy kényelmes. Építsd fel a történetet, részletesen. Milyen beszélgetés, hozzászólás hol és hogyan hangzik el, vagy ha valaki feltűnik a jelenetben, mit csináljon. Találd ki, hogy milyen képekkel meséled el ezt. Sokszor egy kép többet mond ezer szónál. Ne felejtse szem elől a mondanivalódat.

Szokták mondani: a filmkészítés a vágással kezdődik. Kérdezed hogyan? A válasz: hát fejben... Akár le is rajzolhatod, mint egy képregényt, mit látunk a képernyőn (a vásznon), melyik képre mi következik? Nem kell nagy rajztudás, képzőművészet ehhez, pont-pont vesszőcske, íme itt egy fejecske. Két szmájlee (Szmai Lee – vietnami akcióhős, a negyvenes évek közepén volt sztár a távolkeleten...) fut, rohan, akciózik szintű pálcikaemberke rajzok már mutatják a honnan nézed majd, a mekkora teret látsz, a kit hova kell állítani, a ki merre mozoghat, a mi látszik a háttérben típusú dolgokat. Nagyon sok okosságra fény derül már a forgatás előtt, és ha így fejben-rajzon kigondolod előre, már itt kitalálod és nem a forgatáskor mész a többiek agyára “a na hogyan is kéne dolgokkal”. A stáb szereti ha vezetik: te ott vagy és mondod, te meg innen figyeled, te meg azt nézed, mert én majd innen veszem, azért mert előtte az látszott, utána meg amaz látszik stb. Nem baj, ha érzik a többiek, hogy ki van találva, előtte együtt kitaláltatok, mit akartok létrehozni. De vigyázz, ha dokumentumfilmre adod a fejed, akkor ne vidd túlzásba a rendezkedést. Csak találd ki, hogyan, honnan tudsz úgy szemlélődni, hogy az érdekes legyen, látható legyen, de ne zavarja a bácsikát, nénikét az ő természetes közegében. Naná, hogy a bácsika is kérdezni fogja tőled, hova álljak Kedveském... Számíts a kérdésre, legyen rá válaszod!

Riporterkedés

Nem kell a sok duma. Nem te vagy a főszereplő! Hagyd a beszélgetőpartneredet beszélni, de vezesd a beszélgetést, arról legyen szó, ami a témához tartozik. A kérdéseid kérdések legyenek, ne válaszok. Bután néz majd rád a riportalány, ha te mondod el, amit tőle szeretné hallani. És össze is zavarod, kifárasztod és unalmában feszengeni fog a kamera előtt. Aztán ha a nagymonológjaidat be is vágod a filmbe, akkor a néző vagy derül a szemét forgató, vagy jobb esetben csak zavartan mosolygó riportalányon, vagy csak a mobiljához nyúl és sms-ezni kezd. Na itt akkor már végképp vesztettél, mert valami oltári zajos csatal jelenet kell, hogy ijedtében újra a vászonra pillantson a nagyérdemű.

Szerkesztés

Gondolkodj ok-okozatban. Összefüggéstelenül előadott poénkodásokon sem tud senki nevetni, csak az überudvariasak!!!

Itt persze segít a forgatókönyved (ugye legalább egy fecnire lejegyezted a sztorit?). Szóval építsd fel, legyen eleje - közepe - vége. Legyen (még mindig) mondanivalója. Találd ki, hogy pl. a riportalányok hozzászólásai, hova kerüljenek, meddig érdekes a

sztorid szempontjából, amit mondanak. Ha kell, egészítsd ki narrációval a történetet. Figyelj, nem kell mindent szájba rágni. Néha hagyd, hogy a képi látvány magáért beszéljen. Használj zenét aláfestésként. Ne feltétlenül a kedvenc számodat használd, hanem olyat, ami oda is illik!

Még valami

Legyél bátor és vágd ki a felesleget! Ne az lebegjen a szemed előtt, hogy mennyi időbe telt felvenni ezt vagy azt, hanem inkább, hogy jó legyen a mozi. Pörögjön az a film, vagy hömpölyögjön, csak kíméld meg a nagyérdeműt attól, hogy fészkelődnie kelljen.

Szóval egy átgondolt téma, jól megjelenítve, humorosan, szépen, drámaian nem csak a magad szórakoztatására biztos, hogy tapsra készíti a közönséget a stáblista után...

Gyerünk, ideje belekezdeni!